

DLAŽEBNÍ KOSTKY
Zdeněk Gába

Verše a próza 1961–2010

Copyright © Zdeněk Gába, 2011
Cover photo © Libor Stavjaník, 2011

ISBN 978-80-87497-31-9

Na Babinách

Do dek se zabalím a omotám se celtou,
natáhnu kuklu na hlavu...
Kdybych tak ještě zimou usnul,
neměl bych přes noc ani zábavu.

Vyjdu ven – mraky se honí,
vítr zuří jako běs.
V dálce světlo – až tam kde ční
černé hory do nebes.

Ach to světlo! Ještě večer
letěl bych tam s bouří zlou!
Je tam v dálce krásné město
s opálenou princeznou...

Proletěl bych za vichřicí,
než červánky pohynou –
nad bělavou, nad modravou,
nad ohromnou rovinou.

Hazmburk

Na obzoru kopce – křivky pravděpodobnosti.
Promodralý západ slunce zakládá na úbočích požáry.
Ještě je vidět tmavá cimbuří obrovských hradů.
V nekonečnu v rovině se řadí vojska. Nevědí,
že zde byl poražen Dagobert.

Pod Řípem

Žlutá – obilí na polích – ještě neumřela
zítra však už přijdou sekáči...
Večer pak v dálce která zmodravěla
o lásce co tak proletěla
já na pokládkách zapláči.

Těně

Asi jsem se nejspíš octnul
v čarodějné zahradě.
Jenom hádám – je to merlík,
co mě škrábe na bradě?

A těm čárům není konce:
Po hladině rybníka
kráčí ke mně Ježíš Kristus
v uniformě lesníka.

Pod Babinou na pasece
patnáct srnek snídá
Pase je tam pan polesný
myslivec je hlídá

Po snídani u studánky
u té nade Lbínem
napájí je mysliveček
železitým vínem

Měsíčná noc

Stříbrné hory
ach tak vzdálené jsou
že krásné jsou jak všechno vzdálené

Tam v dálce kdesi
hoří krásné lesy

Modravým hoří plamenem

V. L.

Jak je vidět, pro milou to nic už neznamena...
Kdybych mohl koupit zpátky léta poztrácená!

Ale kde mám vzít na ně? Kde mám na ně vzít?
Asi by mi měla milá něco zaplatit...

Kdyby třeba pracovala z rána do večera –
tolik kolik stojí mládí, stejně nevydělá.

Stejně – strašné pomýšlení – jak jen budu moci
vypočítat, co by stály – třeba letní noci?

Útěcha I

Neplačte s každým slunce východem
Však červánky se napláčí pak dost
Neb západ slunce je jenom slunce západem
A bát se smrti nic než troufalost

Variace (G. A.)

Tím starým světem přec
jsi jenom znaven nakonec
Trochu se bouříš trochu pláčeš
a vypadáš jak pitomec

Svět si jde stejně pořád po svém
Ach copak je to tvoje věc?
Srdce tak trochu nedovírá
snad je to zmetek nakonec

Září

Ach všechno je to tam
a všechno tam to je
ó dveří zavřených kostelů netečnosti

Ne na tom dosti je
že jste ho zabili
a pomluvili zle Ne na tom dosti je

Listí je krvavé ruměncem konečnosti